

Lida Dijkstra

Het ruilspel

Met illustraties van
Laury Tinnemans

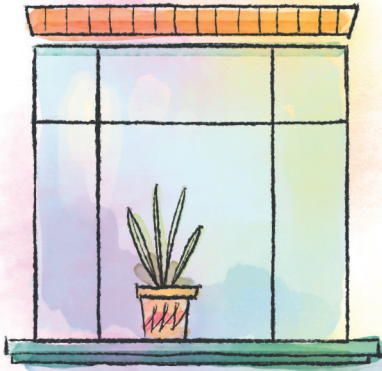

Lida Dijkstra

Het ruilspel

**Met illustraties van
Laury Tinnemans**

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

Het lege raam

*sik-ke-neu-rig = ontevreden, met een
slecht humeur*

De lucht is grijs.
De weg naar school is stil.
'Het wordt vast een saaie dag,' zegt Koen.
'Daar weet je nog niks van,' vindt Zoof.
'Je kunt zelf je dag leuk maken.'
'Hoe dan?'
'Nou, door alle vogels in de lucht te tellen.
Of met je ogen dicht te lopen.'
Koen sluit zijn ogen.
Hij neemt een paar grote stappen.
Meteen zit hij klem in een heg.
'Best een slecht plan,' zegt hij.
Zoof lacht en trekt hem los.
'Kom, we zijn al bijna bij oma Zwaai,' zegt ze.
Oma Zwaai woont in het huis met de eik.
Hoe ze echt heet, weten Zoof en Koen niet.
Maar iedereen noemt haar zo.
Want ze zit altijd voor het raam.
In de zomer en de winter.
In de lente en de herfst.
ALTIJD!
Ze zwaait naar alle kinderen.
En ook naar de grote mensen die langskomen.

ALTIJD!

Koen blijft even staan.

Hij ziet een leeg raam.

'Dat is raar,' zegt hij.

'Oma Zwaai is er niet.'

'Ze zit vast op de wc,' zegt Zoof.

'Oma's moeten ook weleens plassen.'

'Toch vind ik het raar.'

'Loop nou door,' zegt Zoof.

'Anders wordt Mees Tim weer *sikkenewig*.'

Zoof spaart mooie, lange woorden.

Die schrijft ze op in een schrift.

Met de betekenis erachter.

'Sikke-wat?' vraagt Koen.

Maar Zoof sprint weg.

Ze ligt al een eind voor.

'Ik win!' roept ze over haar schouder.

'Jij speelt vals!' roept Koen terug.

Hij begint ook te rennen.

Als de bel gaat, zijn ze binnen.

Bijna...

Het lijkt of Koen gelijk krijgt.

School is best saai.

Zo van:

Stillezen ('Ssst!'), kring ('Wie wil er iets vertellen?'), tafels (niet die van hout), korte pauze ('Mees, ik ben mijn brood vergeten'), topo ('Mijn tablet doet raar'), moestuin wieden ('Koen, zwaai niet zo met die hark'), lange pauze ('Rezi, laat Jos los!'), dictee (een ij is geen ei), spreekbeurt over de maan van Mo ('Ik heb een kleine kwis gemaakt'), zelf verder bouwen aan je robot ('Waar is iedereen?'), opruimen!

Op weg naar huis hebben Koen en Zoof haast.

Ze willen kijken of oma Zwaai er nu wel is.

Daar is haar huis al.

En dan weten ze het zeker.

Er is iets goed mis.

Oma Zwaai zit weer niet op haar plek.

Het raam is kaal en leeg.

'Waar is ze toch?' zegt Zoof schor.

'Weet ik veel.

Weer naar de wc?' probeert Koen.

'We moeten iets doen,' zegt Zoof.

Ze loopt naar de voordeur.

En drukt op de bel.

Die knalt de stilte stuk.

Maar verder horen ze niks.

'Nog maar een keer,' zegt Koen.

Zoof drukt weer op de bel.

Koen doet de brievenbus open.

'Oma Zwaai!' roept hij door de gleuf.

'Is alles goed met u?'
Zoof geeft hem een por.
'Je kunt haar toch niet oma Zwaai noemen?'
Zo heet ze niet eens.'
'Boeie!' zegt Koen.
'Oma Zwááháái!'
'Help!' horen ze dan zacht.

